

MIT SEM ÉR A JÓ BOR A GAZDA TEKINTETE NÉLKÜL...

Ez a 100 éves szőlőprés, ha beszélni tudna, mesélhetne a Dél-Alföldi régióban előállított borok különlegességéről, az ideális termőtalaj mellett az ott élők szakma és természet iránti szeretetéről, elkötelezettségéről, amely meghatározza és fenntartja a hagyományokat és táplálja a jövőbe vetett hitet.

A „Jó bor” titka a természeti adottság, a fajta összetétel és a hozzáértő, gondozó kéz együttes végeredménye.

Szüret előtt Csongrád-Bokrosra jártunk, ahol a minőségi bor alapanyagát ízlelgettük, bepillantottunk a szőlőtermesztés színterületei mögé, amely nem úgy, mint egy elfeledett táj tárult szemünk elé. A szépen, gondosan megművelt területen Dr.Csikai Miklós mesélt a sok évtizedes szőlőtermesztéséről, a virágzó időszakokról és arról is, hogy mi az, ami miatt ma is épp úgy műveli a szőlőjét, mint 40 évvel ezelőtt.

A szőlőtermesztés közelében, több mint 70 éve élsz, ez idő alatt mit sikerült megtapasztalnod?

Mind a 70 évre nem emlékszem, de azt határozottan állítom és emlékszem is rá, hogy még általános iskolába nem jártam, de édesapám kerékpárjával az ő illetményébe, Méntelekről, Hetényegyházára jártunk, - *az is ilyen homokos terület volt Kecskemét mellett, mint ez -*, és nagyon szerettem oda menni már gyerekkoromban is. Annak ellenére, hogy nem erre a pályára készültem, mégis - *amit minden kertész meg kell, hogy tapasztaljon -*, azt gondolom, hogy ez valóban nem könnyű, de szerintem a világ legszebb szakmája. Itt az ember élő anyaggal, élőlényekkel dolgozik és minden visszaigazolja az ő rossz, vagy jó döntését. Azt, hogy hozzáértéssel nyúl a növényhez, jó időben és jókor segíti azt, hogy leküzdje a külső támadásokat, kártevőket, ez mind meglátszik a növényen. Büszkélkedhetek azzal, hogy az általános iskolától további tanulmányaim során kiváló tanáraink voltak, de nagyon sokat tanultam a növényektől is.

Az ápoló és gondozó kezekben benne kell legyen a szeretet is ahhoz, hogy hosszú éveken, évtizedeken át fenntartsd azt a területet, amit jelen pillanatban is megművelsz?

Úgy gondolom, hogy ez minden szakmában kötelező! Fenn lehet tartani empátia nélkül is ezt a tevékenységet, el lehet végezni monotonon is, akár még eredményt is hozhat, de azokban a viharos időkben, - és nem az időjárásra gondolok itt-, ami a kertészeti ágazatot, ezen belül is a szőlőtermesztést érte az elmúlt 20-30 esztendőben, nem lehet fenntartani akkor, ha ezt nem szívvel-lélekkel csinálod.

Milyen fajtákat és mekkora területen művelsz meg jelen pillanatban?

Összesen három kis parcellában van szőlőm, a legelső úgy 40 éve telepítettük, ami egy bő fél hektár Kékfrankos. Ahol most vagyunk, azt néhány évvel utána telepítettük, ez Blauburger és egyedül nekem van itt ilyen fajta Csongrád-Bokroson, amit Villányból hoztunk. Ez a legkorábbi és fantasztikusan gyönyörű kék szőlő tud teremni, mint ahogyan látszik is, mellette van Cabernet Sauvignon. A Caberne Franc-ból nekem is van egy 5 hektáros táblában. Azt merem mondani, itteni gyakorlott emberekkel egyet érte, hogy Csongrád-Bokroson Kékfrankost kell telepíteni, mert ha itt azt gondozzuk rendesen, akkor csodákra képes.

Tudjuk, hogy ezen a területen is nagyon sok anomália van, sokan alul maradnak, míg mások a magasba törnek, törhetnek a piacon. Mi az, ami igazán lendületet adhatna ennek a térségnek ahhoz, hogy az idősebb korosztály részére is kifizetődjön a befektetett tőke és legfőképpen a munka?

Ha nem csak szőlőmokat hallanánk évtizedek óta, hanem valóban végig gondolnánk az adottságokat, akkor szerintem Csongrád-Bokrost, mint szőlőtermő területet a legelső helyre lehetne sorolni a Dél-Alföldön. Az itteni adottságok a futó homokon át a nagyon jó minőségű, barna homokos talajig, amit a Tisza vesz körül és a napfényes órák száma, ami itt van, az mind erre inspirálhatna bennünket.

Egyszer valóban ki kellene mondani és megnézni, hogy melyek azok az értékek, az ország adottságai, ezen belül a helyi adottságok, amelyeket érdemes és szükséges tovább vinni. Az első bokrosi elnök javasolta, hogy nézzem meg a határt, a szőlőtermesztés adottságait, aki azt mondta, hogy Miklós gyere ki egy fél napra. Egy szombat délelőtt meglátogattam és körbe vitt. Azt mondta, hogy ez a szőlő az enyém, ez az unokatestvéremé, ez a fiamé, ez a lányomé, ez a szegedi, az pedig a szentesi barátaimé. Mondta nekem, hogy vegyél te is egy darab földet és szőlőt, mert van eladó. Mondom, ez 40 éve volt. Azt mondta, hogy ezen a bokrosi homokon vagy 8 mázsa rozs, vagy 80 mázsa szőlő tud teremni.

Béla bácsinak 100%-ban igaza volt, mert ma is, aki gondozza, lehet 80 mázsa szőlőt termelni egy holdon, ami azt jelenti, hogy akár 12-14 tonna 1 hektáron, ha az úgy van ápolva, ha nem fagy el, ha olyan a növényvédelme, tápanyag ellátottsága. Ez a helyi adottság keveseknek van és ebben a mikroklímában, ami körülveszi ezt a szőlőt, ez az előny kevés helyen adatik meg, amit egy nagyon jó marketinggel kellene népszerűsíteni, használni. Ehhez itt, a térséget felkarolva egy hosszú távú stabil programot kellene nem csak meghirdetni, hanem abban érdekelté is tenni az itt élőket. Akkor visszanyerhetné ez a térség nem azt a kultúrát, ami itt volt 100 éven keresztül, amiből Csongrád és térsége nagyon jól megélt, hanem a mai technológiáknak megfelelően csodálatos borokat lehetne előállítani, de ehhez megélhetési biztonság is kellene annak, aki erre vállalkozik.

A 60 éves Árpád-Agrár Zrt. kapcsolt vállalkozásaként működő Csongrádbor Kft. 1994-ben kezdte meg a bortermelést, pincészete 1938 óta működik Csongrád városában, a Csongrádi borvidék szívében. Azóta számos díjban részesült a különböző országos és helyi versenyeken, legutóbb Csongrád „város bora” és „közönség bora” kitüntetést kapta a szakmai zsűri és a nagyközönség szavazata alapján.

Ez a termés a Csongrádbor Kft. pincészetébe kerül?

Döntő része igen, a kevés Blauburger és a Cabernet az én kis pincémbe fog bekerülni, családi felhasználásra.

Említetted, hogy tavasztól késő őszig esténként, ha teheted kijössz és megnézed a szőlődet, azaz nem hagyod magára. Ez megszokás, vagy inkább érzelmi irányítottságú?

Egy régi mondás szerint; „*A gazda szeme hizlalja a jószágot*”.

Én pedig azt mondom, hogy **a gazda figyelme, tekintete nélkül nincs olyan tevékenység, ami magától nő, vagy fejlődik, ha úgy tetszik, hízik, ahogyan szükséges.**

Ehhez a központi támogatás feltétlenül szükséges a szőlőtermelők részére is, akik a szőlőfeldolgozáshoz, borászati technológiákhoz kapcsolódó gépek vásárlására pályázhatnak egy éppen aktuális támogatás keretében.

Szerző: Both Ildikó

Fotó: Arany Sándor Gábor

Kapcsolat: gold.both@gmail.com

www.arpad.hu

Budapest, 2020. november 18.

